

have Lov til her at rette en Forespørgsel til den højtærede Finansminister, om hvem vi alle sammen og ikke mindst i dette høje Ting har den Opfattelse, at han er en meget handlekraftig Mand, naar Forholdene kræver det, nemlig, hvorledes Ministeriet har tænkt at stille sig, hvis det virkelig viser sig, at de Folk, som skal udføre Arbejdet ude i Havnen, ikke vil udføre dette Arbejde. Jeg vilde gerne ved denne Lejlighed tillade mig at spørge den højtærede Finansminister om, hvad Ministeriet i saa Tilfælde paatænker, for saaledes som Forholdene er, at Havnearbejderne til Trods for, at deres Organisation har vedtaget en Overenskomst, nægter at udføre det Arbejde, som er aldeles nødvendigt, kan det ikke blive ved at gaa; det vilde absolut være en Samfundsulykke. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Minister, hvad Ministeriet har paatænkt, hvis den uholdbare Tilstand, som vi har nu for Øjeblikket, skal vedvare.

Med Hensyn til selve Lovforslaget vilde jeg i Henhold til de Udtalelser, jeg er fremkommet med, for mit eget Vedkommende og paa mit Partis Vegne have ønsket, at vi kunde have vedtaget dette Lovforslag her i Rigsdagen uforandret i Dag, fordi jeg gaar ud fra, at det er i højeste Grad paakrævet, at dette midlertidige Pakhus bliver opført hurtigst muligt, og at de forhøjede Takster ogsaa kommer til at træde i Kraft saa snart som muligt. Men jeg hører, at man fra anden Side, fra det konservative Folkepartis Side, ønsker en Udvalgsbehandling, og jeg skal, saaledes som det er almindelig Coutume her i Landstinget, selvfølgelig ikke modsætte mig, at denne Udvalgsbehandling finder Sted; jeg skal derfor senere tillade mig at stille Forslag om, at der bliver nedsat et saadant Udvalg, men jeg gaar ud fra, at dette Udvalg vil være i Stand til at arbejde meget hurtigt, saaledes at Lovforslaget maaske allerede i indeværende Uge kan komme til Behandling i Folketinget. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Helge Kjeldskov: Det foreliggende Forslag til Lov om midlertidige Foranstaltninger til Fremme af Toldbehandlingen paa Københavns Toldbod kan vi fra vor Side give vor ubetingede Støtte og Anbefaling. Selve Forslaget er — for Resten paa aldeles udmærket Maade synes jeg — motiveret i den Skrivelse af 13. Maj, som Grosserer-Societetet har afsendt til Generaltolddirektoratet, og som findes aftrykt i

Motiverne til Lovforslaget. Allerede før Krigen var Pladsforholdene ved Toldboden alt for ringe, og nu efter Krigen, med den ganske overvældende Tilførsel af Varer, er Forholdene blevet aldeles uholdbare. Man tænke sig blot, hvad det vil sige, at Skibene, som det staaer anført i denne Skrivelse, undertiden kommer til at ligge 3—4 Uger, forinden de kan blive losset, fordi der ikke er Plads til Ladningen. Det oplyses i en Artikel i Dag i „Nationaltidende“ i et Interview med Repræsentanten for den amerikanske Hjelpekomité, at det har drejet sig om en stor Damper paa 10 000 Tons, for hvilken Liggedagspengene beløber sig til 10 000 Dollars om Dagen. Der er mange Skibe, hvor Liggedagspengene maaske andrager en halv Snes Tusind Kroner daglig, og hvem skal betale det? Det skal Varemodtagerne, Forbrugerne, Kunderne betale. Det er klart, at det har Betydning for Havnens Renommé overfor hele den internationale Skibsfart, om vi faar det Lov paa os, at Københavns Havn er et Sted, hvor man ikke kan faa losset i en rimelig Tid. De store Rederier retter sig jo efter, om der er Muligheder for hurtig og normal Ekspedition i vor Havn. Den amerikanske Udsending nævner ganske bestemte Tilfælde, hvor han har maattet dirigere store 10 000 Tons Dampere til Finland og Hamborg, skønt de var bestemte til at losses i København. Naar saa hertil kommer det Forhold, som vi har set i denne Tid, at det virkelig kan lykkes en lille Flok af Syndikalister at paavirke vore ellers udmærkede, brave og flinke Arbejdere i Havnen til at stoppe Arbejdet ganske ansvarsløst, ganske bortset fra Overenskomster og Aftaler, som er trufne, og ganske bortset fra, at der bydes dem udmærket vellønnet Arbejde, er det klart, at det kun yderligere bidrager til at bringe vor Havn i Miskredit.

Altsaa Vanskeligheden ligger, selv bortset herfra, i, at man overhovedet har meget Besvær med at faa Varerne losset i en blot nogenlunde rimelig Tid, og det skriver sig fra, at der mangler Pakhusplads; Varerne kommer til at ligge for længe, inden de bliver ekspederet, og derfor er det tvingende nødvendigt, at der sker en hurtig Afhjælpning af disse Forhold. En af Grundene til Miseseren er den, at Jernbanegodset, det Gods, der kommer til Københavns Gods-Banegaard, køres pr. Vogn gennem Byen. Den ærede Ordfører for Venstre (Nørgaard) nævnedes, at et Antal af 100 000 Stkr. aarlig køres pr. Vogn tværs gennem Byen ud til Toldboden for at blive toldbehandlet der. Det er uøkonomisk